

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

45125-12-14

רמ"ש

בפני כב' השופט סארי ג'יוסי

פלונית

מבקשת

נגד

פלוני

משיב

פסק דין

1. בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה בחיפה (כב' ס. הנשיא השופטת ש' ברגר) ב-ה"ט 28500-12-14, מיום 21/12/14, במסגרתה חייב את המבקש לעבור בדיקת הערכת מסוכנות אשר תבוצע במרכז לטיפול ומניעת אלימות במשפחה, כן הוסיף והורה בית משפט קמא כי תוצאות הבדיקה יוגשו לתיק תוך 5 ימים לאחר פניית המבקש לאותו מרכז.

בית משפט קמא הורה, בהסכמת המבקש, על הארכת תוקפו של צו ההגנה שניתן ביום 14/12/14 בהתייחס לאשתו המשיבה וזאת לתקופה כוללת של 90 יום, כן הוסיף והורה, בשלב זה, על הרחקתו מבנותיו הקטינות אך אפשר לו ליצור עימן קשר טלפוני יומיומי, כפי המלצות עו"ס לסדרי דין (להלן: "ההחלטה").

החלטה זו ניתנה לאחר שהמשיבה הגישה כנגד המבקש בקשה לצו הגנה על פי חוק למניעת אלימות במשפחה תשנ"א-1991, שם טענה כי ביום 12/12/14 איים עליה המבקש ברצח וזאת בנוכחות בנותיהם הקטינות. בעקבות בקשה זו ניתן ביום 14/12/14 צו הגנה במעמד המשיבה בלבד, ודיון במעמד שני הצדדים נקבע ליום 21/12/14 לפני בית משפט קמא.

2. המבקש מלין במסגרת בקשתו על אותו חלק בהחלטה המחייבו לעבור בדיקת מסוכנות ומרחיקו מבנותיו עד לקבלת תוצאותיה ומתן החלטה אחרת.

3. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, בהחלטת בית משפט קמא וכן בתסקיר מיום 17/12/14, אליו הפנה במסגרת החלטתו, אני קובע שהבקשה אינה מצריכה תשובה, ומורה על דחייתה.

4. המבקש טוען כי שגה בית משפט קמא בהחלטתו; זו מלמדת על הקלות הבלתי נסבלת לפיה כל תלונת שווא של אישה כנגד גבר תביא בהכרח להטלת דופי בגבר, ואף לתוצאות מרחיקות לכת של הרחקתו מילדיו ובצד זה גם חיובו לעבור בדיקת מסוכנות על לא עוול בכפו. המבקש טוען כי בפני בית משפט קמא לא עמד שביב של ראייה המעיד על מסוכנות מצידו כלפי בנותיו באופן המחייב השפלתו וחיובו לעבור הערכת מסוכנות כאילו היה אב רע ומסוכן לבנותיו האהובות.

5. אכן, בית משפט קמא ציין בהחלטתו שהיא ניתנה מבלי להכריע בין הגרסאות הקוטביות שהועלו לפניו, זו של המשיבה וזו של המשיב אשר כבר בטענות שיוחסו לו, ובאומרו "... מבלי לקבוע מסמרות בעניין גרסאות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לבחון את התנהלות המשיב אל מול הבנות, זאת באמצעות בדיקת הערכת מסוכנות...".

יחד עם זאת, לנגד עיני בית משפט קמא עמד אותו תסקיר מטעם שירותי הרווחה אשר נערך לאחר קיום פגישות נפרדות עם המבקש ועם המשיבה, וכן לאחר קיום שיחה עם המשטרה אשר חקרה בתלונת המשיבה כאשר תיק החקירה טרם הסתיים, כשביני וביני, הובא המבקש בפני שופט ששחררו בערובה.

בתסקיר הומלץ על הארכת צו ההרחקה מהמשיבה למשך שלושה חודשים, וכן הארכתו ביחס לבנות תקופה של 21 יום, תוך המלצה על ביצוע הערכת מסוכנות.

6. לא שוכנעתי כי שגה בית משפט קמא משאימץ את ההמלצות שבאו בתסקיר. אמנם בית משפט קמא לא הכריע כאמור בין הגרסאות הקוטביות, אך יש לזכור, כי בשלבים מוקדמים אלה, שעה שמועלית לפני בית משפט טענה בדבר מסוכנות מצד אחד ההורים, כלפי ילדים, הנסמכת על אותה מסכת אירועים נטענת, אשר טרם הוכחה, הרי שעל בית המשפט לנהוג משנה זהירות בהכריעו באותה בקשה.

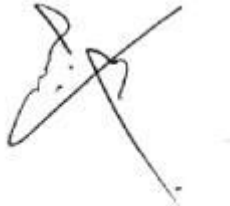
בהתאם, הרי מקום וכפות המאזניים נותרו מעויינות, כשאין ביכולתו של בית משפט להעדיף, באופן מובהק, גרסה אחת על פני השנייה, שומה עליו לנהוג בדרך שתבטיח באופן מקסימלי את שלומם של הילדים, עד לקיום בירור מקיף וממצה של הטענות כאשר זה מתאפשר, בין היתר, לאחר קבלת הערכה של גורמים מקצועיים – הערכת מסוכנות במקרה דנן. בנוהגו כך, על בית המשפט לערוך איזון נכון בין האינטרסים השונים, כאשר זה אמור לקבל ביטוי על דרך מזעור הפגיעה העלולה להיגרם לאותו הורה מורחק וגם לילדים.

בית משפט קמא האמון על זכויות הצדדים, נהג בהתאם וקבע סד זמנים מצומצם במהלכו יתקבלו תוצאות בדיקת הערכת המסוכנות, אף ביקש לקבל לעיונו את התיק ביום 29/12/14, עם הגשת תוצאות הבדיקה, לפי המוקדם מבין השניים, וזאת לשם מתן החלטה בעקבות קבלתם. בכך צמצם את אותה פגיעה אפשרית לה טוען המבקש.

7. לאור כל האמור לעיל, לא נפלה כל שגגה בהחלטתו של בית משפט קמא והנני מורה על דחיית הבקשה.

מותר לפרסום ללא שמות הצדדים וללא פרטים מזהים.

ניתנה היום, ב' טבת תשע"ה, 24 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.

סארי ג'יוסי, שופט